

תלמודו בידו

דף כט עמוד ב

- א] לענין מה אמרו בית שמאי שמאמר קונה ?
- ב] אלו חילוקים יש בין ארוסה לנשואה ?
- ג] מהו ביאור הספק "מאמר לבית שמאי, נישואין עושה או אירוסין עושה" ?
- ד] מי מפר נדרי שומרת יבם ?

- א] ר' אלעזר: עשה מאמר ביבמה, ושוב נפלה אחותה לפניו ליבום, אין בעלת המאמר נאסרת משום אחות זקוקתו. והשניה פטורה מן החליצה משום אחות אשה. אבל אינו קנין גמור, ואם בא להוציאה אין די בגט, אלא צריך גם חליצה. רב אשי: אף שבעלת המאמר מותרת ליבם, צרתה צריכה חליצה. ונדחו דבריו.
- ב] מתה הארוסה: אינו אונן להיאסר באכילת קדשים. כהן אינו מיטמא לה. ואינו יורשה. מת הארוס: גובה כתובה רק אם כתב לה. אינה אוננת. ואינה מיטמאת לו, ופירושו:
1. אינה מיטמאת לו ברגל, שאף ישראלים מוזהרים לשמור עצמם בטהרה ברגל.
2. אינה צריכה להתעסק בגוויתו, אף שכהנות לא הוזהרו על הטומאה.
- ג] ספק אם יבמה שנעשה בה מאמר נעשית כארוסה, וצריכה מסירה לחופה. או שנעשית כנשואה, ונקנית בביאה בעל כרחה, ואינה צריכה חופה. ואף שבלא מאמר יבמה נקנית בביאה בעל כרחה.
- ד] ר' יהושע: אם היה רק יבם אחד, יכול הוא להפר נדריה, שיש זיקה ביבם אחד. ר' עקיבא: אין יבם מפר, ואפילו אם הוא יחיד. שאין זיקה, ויבמה אינה כאשתו. ר' אליעזר: יבם שעשה מאמר, מפר (ואם מאמר עושה אירוסין, מפר יחד עם אביה). ויש אומרים דוקא כשפסקו לה בית דין מזונות משל היבם, מפני שנודרת על דעתו.